

ON THE ROAD TO ZION

Charles Greenberg

Table of Contents

Preface

THE EARLY YEARS	4
AFFILIATIONS AND ASSOCIATIONS WITH POLITICAL GROUPS	5
1937-EVENTS LEADING TO DETAINMENT	6
1938-AKKO PRISON EXPERIENCE	7
LIFE AFTER AKKO	8
SELECTED BIBLIOGRAPHY	9

During the last week of March I was taken on a tour of the Prison in Akko. While inside I received a phone call from my best friend Nir Zlochover, he casually remarked that his great grandfather had been a freedom fighter and held at the prison in 1937-1938. I asked an employee if it would be possible to look up his file. To my surprise there was very little information on him and why he had been a prisoner. At that point I was intrigued and wanted to know more. I did not know at the time, but his life story would soon become intertwined with my own.

Dedication

I would personally like to extend my deepest gratitude to the following people, who without their interviews and help, this report would have been impossible to write. My best friend Nir Zlochover and his family, Udi, Mazel, Dina and Moshe Zlochover. Dina and Moshe Zlochover can be reached at 972-641-5331 for further inquiries. To Leah and her colleagues at the Akko Prison who helped me along the way. I would also like to thank the employees at the Central Jerusalem Prison for their enthusiasm with this project, and Brett Weatherston for his impeccable editing skills. Thank each and every one of you very much for your participation!

Pictures

- Image 1. The view of Akko from the Prison's tower.
- Image 2. 2nd and 3rd page of Jacob Zlochover's Palestinian Passport.
- Image 3. Jacob Zlochover while in the Halutz, picture taken 1921 or 1922.
- Image 4. 4th and 5th pages of Jacob Zlochover's Palestinian Passport.
- Image 5. Jacob Zlochover's Jerusalem Prison card.
- Image 6. Jerusalem Prison.
- Image 7. Jacob Zlochover's record in the Akko Prison system.
- Image 8. Akko's Prison.
- Image 9. Cell 28 in Akko's Prison.
- Image 10. The gallows of Akko's Prison.
- Image 11. Jacob Zlochover when he was Regiment Sergeant Major with the Israel Defense Force.
- Image 12. Article by the Haganah for Jacob Zlochover's obituary in 1964.

Preface

Akko is a city that's located in northern Israel (western Galilee region) along the northern part of Haifa Bay, on the Mediterranean Sea. It's one of the oldest continually inhabited places on Earth, which dates back to the time of the Egyptian Pharaohs (1500 BC). Akko came under Persian rule and for a time, was controlled by Alexander the Great. After the Roman-Jewish War (AD 66-77) and the destruction of the Second Temple in AD 70, Muslims then took control of Akko from Christian Crusaders in AD 1291, unfortunately destroying much of the city and its surroundings.

Image 1. View of Akko from the Prison's tower.

In more modern times, the Akko Prison was built by the Bedouin Sheikh Daher el Omar, the Bedouin ruler of the Galilee in the middle of the 18th century on the remains of the Crusader Hospitaller Citadel. During the Ottoman period, Al Jazzar and the Turks restored the site. It served as a palace, a government house, and a military camp.

Under the British Mandate for Palestine (1917-1948), the prison served as a maximum-security prison where Jewish underground fighters were jailed and many executions were subsequently carried out. The prison was the most highly guarded fortress in the country, as it's surrounded by thick walls and a deep moat. On May 4th, 1947, the Irgun Tsvai Leumi (National Military Organization) launched an attack on the Acre fortress, freeing twenty of their comrades and seven Lehi fighters. Despite the heavy toll in human lives, foreign journalists described the action as the “greatest jail break in history,” while military circles around the world described it as a “strategic masterpiece.”

After 1948, the British Mandate ceased to exist and Akko's Prison became a hospital for the mentally incapacitated. Recently, in 2007, the prison was converted into a museum.

The Early Years

Jacob Zlochover was born April 19th, 1901 in Darno, Hungary. He grew up hearing the stories about Palestine and its un-ending upheavals during his teenage years. When he turned 20 in 1921, Jacob made aliya and moved to Jerusalem, leaving behind a brother and 4 sisters. They would be reunited 27 years later, in 1948, at the dawn of Israel's independence.

2		3	
DESCRIPTION.		PHOTOGRAPH OF BEARER	
אوصاف حامل המוראז		מצולם בעל המוראז	
תאריך נישוא המספור		התאריך נישוא המספור	
SIGNALEMENT.		Wife / אישה	
Famille / משפחה		Famille / משפחה	
Profession / מקצוע	Tourist Conductor / מנצח תיירים		
Place and date of birth / מקום ותאריך לידה	Jerusalem / ירושלים		
Age / גיל	1901 / 1901		
Place of birth / מקום לידה	Jerusalem / ירושלים		
Height / גובה	5'5" / 5'5"		
Color of eyes / צבע עיניים	Blue / כחול		
Color of hair / צבע שיער	Fair / בהיר		
Color of skin / צבע עור	Fair / בהיר		
Special particularities / מميزات خاصة	/		
Signatures of wife / חתימת האישה	/		
Children / ילדים	None / אין		
Children / ילדים	None / אין		
Children / ילדים	None / אין		
Children / ילדים	None / אין		
Children / ילדים	None / אין		
Children / ילדים	None / אין		
Children / ילדים	None / אין		
Children / ילדים	None / אין		
Children / ילדים	None / אין		

Image 2. 2nd and 3rd page of Jacob Zlochover's Palestinian Passport.

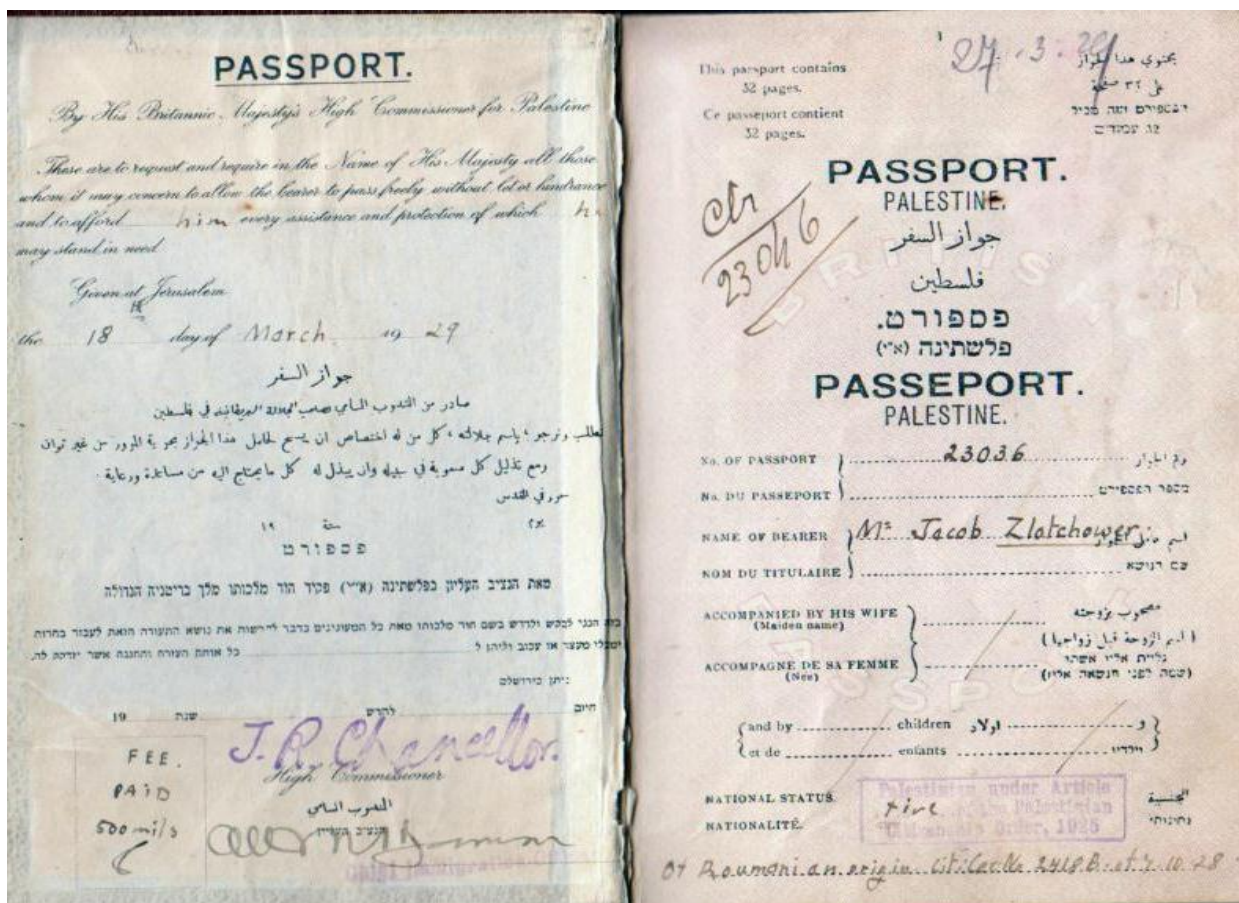

Image 2. First and inner pages of Jacob Zlochover's Palestinian Passport.

AFFILIATIONS & ASSOCIATIONS WITH POLITICAL GROUPS

Once in Jerusalem, Jacob lived on the corner street of Achva Reshit Chohma¹. Shortly after he moved there, Jacob joined the “Halutz,” (pioneer) where he was an individual who was prepared for anything; for whatever the land of Israel needs. “*Simply an iron rod; flexible – but strong like iron*”. A metal that can be molded into whatever the national machine required”². He was very proud of his work and mostly participated by building homes, guarding settlements and kibbutz, in addition doing whatever else might have been asked of him from 1921-1922.

¹ Moshe Zlochover (son of Jacob Zlochover), in an interview at his home on June 8th 2012.

² Quote taken from Joseph Trumeldor in THE IRGUN, by Joseph Kister pp. 11.

Image 3. Jacob Zlochover while in the Halutz, picture taken 1921 or 1922. He made this version of the picture himself.

For income, Jacob was a tourist conductor, and had Palestine's permission to take people to Syria, Egypt, France, Italy, Romania, Germany, Switzerland, and Belgium. For supplementary income he was also a waiter at Café Europa³ on Jaffa Street in Jerusalem.

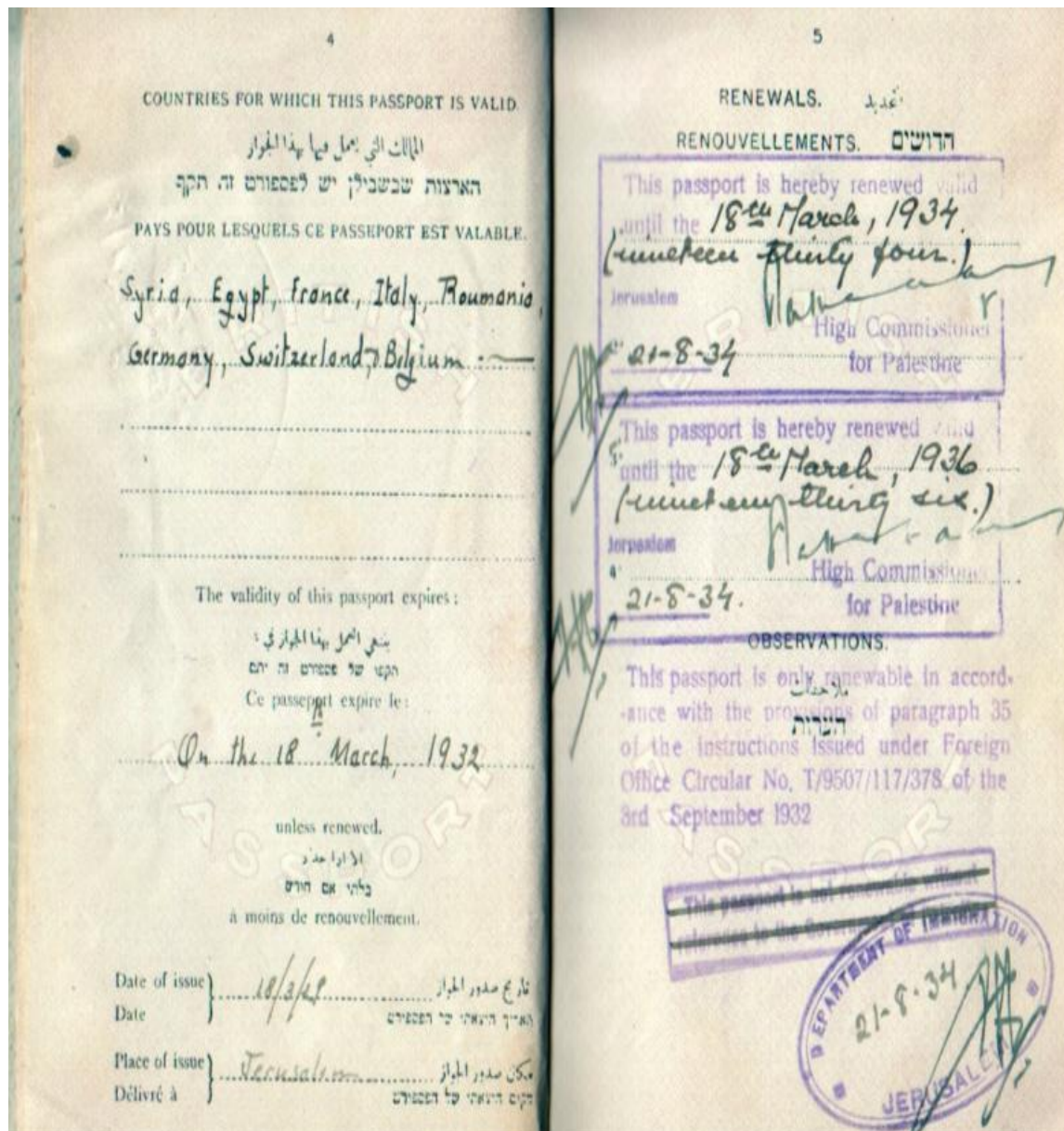

Image 4. 4th and 5th pages of Jacob Zlochover's Palestinian Passport.

³ Dina Zlochover (daughter in-law of Jacob Zlochover), in an interview at her home on June 15th 2012

Once he finished his time with the Halutz he joined the Revisionist Youth Movement Club “Betar,” in 1925 where he was taught drill tactics and strategy, light weapons, first-aid, guerrilla warfare, espionage, defense tactics, map reading, topography, cultural activities, nationalism, and martial spirit. One of his first tasks was to provide personal security for Ze’ev Jabotinsky, who founded the movement. The reason for joining was his inherent passion to create a proper national home for the Jewish people in Palestine.

It became apparent in 1935 that there were negative factions within the organization and once Jabotinsky resigned from his own movement, Jacob decided to join the Etzel; Hebrew acronym for Irgun Zva’I Le’umibe Eretz Yisrael (The National Military Organization in Eretz, Israel). Even though he was morally opposed to violence against Arabs, he felt that the movement was making more progress than the Haganah, who he believed were not doing enough for the cause.

1937-EVENTS LEADING TO DETAINMENT

After the killing of five Jewish workers on November 9th, 1937, the British Mandatory government announced the establishment of military courts in Palestine, which came into effect on November 18th, 1937. The crimes that would fall under the jurisdiction of these courts included:

1. Shooting of a firearm at any person is a capital crime
2. The personal possession of weapons, explosives etc., is a capital crime
3. Acts of sabotage and terrorism are capital crimes

Jacob’s involvement grew stronger and he was selected to carry⁴ the burden of hiding weapons within his home. During this period of time the police would conduct routine surveillance of his home on a regular basis and search for arms or munitions. On one such occasion, three officers, an Arab officer, a British officer and Jewish officer had heard that Jacob had received a cache of weapons. Fortunately the Jewish officer was a

---

⁴Udi Zlochover (grandson of Jacob Zlochover), in an interview at his fathers home on March 30th 2012

sympathizer, and Jacob quickly told him where the arms were hidden. The Jewish officer told the others to search high and low, while he remained, sitting on top of where the arms were hidden. The other officers found some loose floor tiles and proceeded to pull them all out with haste. Finding nothing, they vowed to return and catch him eventually.

On Sunday the 14th of November 1937, known as “Black Sunday,” Jacob was involved with what was considered the breaking of the self-restraint (“Havlaga”) of the Jewish people. He ended up throwing a grenade at the Machane Yehuda police station. Exactly one week later, on Sunday, the 21st of November 1937, while working at Café Europa, Jacob was arrested under Martial Law. He was taken to a building in the Russian Compound that served as the central prison for the British Mandatory authorities in Jerusalem. He was brought there after being identified by a woman as the individual responsible for the grenade attack the previous week. It’s not clear how much time he spent imprisoned there since the Jerusalem Central Prison no longer has any records for undetermined reasons. At the compound, this is the only record that he was ever there, and unfortunately the information is only partially correct.

כרטיס אסיר

בית הדיונים

מחלקת: ...

משפחה: ... קודם: ... פרטי: ... יישוב: ... קרובי משפחה: ... עליה: ... פטירה: ... תאריך מעצר: ... נסיבות המעצר: ...

כתובת: ... יישוב: ... קרובי משפחה: ... עליה: ... פטירה: ... תאריך מעצר: ... נסיבות המעצר: ...

לידה: ... עליה: ... פטירה: ... תאריך מעצר: ... נסיבות המעצר: ...

תאריך מעצר: ... נסיבות המעצר: ...

תאריך ונסיבות השחרור: ... הערות: ...

Image 5. Jacob Zlochover’s Jerusalem Prison card.

Image 6. Jerusalem Prison.

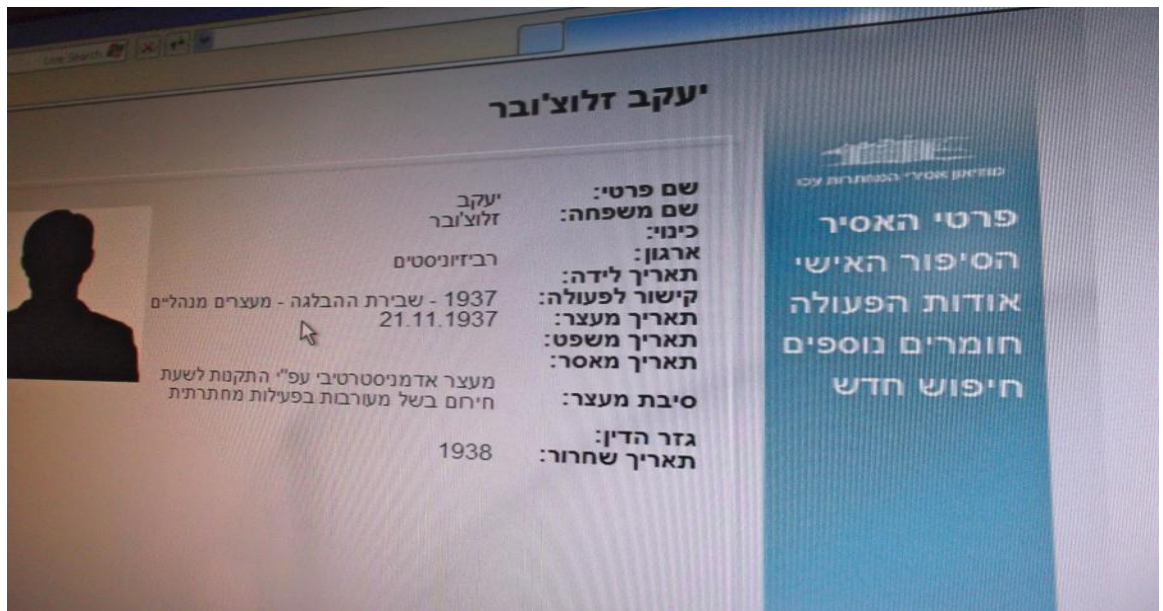

Image 7. Jacob Zlochover's record in the Akko Prison system.

Image 8. Akko's Prison.

1938-Akko Prison Experience

Jacob was not there long before he was transferred to the imposing Akko prison, which was commandeered by W.R. Worlsley from 1935-1940. Once inside the intake room he was given two pairs of woolen brown pants, a grey undershirt, two collarless brown shirts, two pairs of socks, brown sandals, and a brown hat. After a hastily done haircut, he was placed in cell 28 with the other political prisoners and freedom fighters.

Image 8. The intake room of Akko's Prison.

The time spent was not easy for Jacob or his family. Fortunately his 10-year sentence had been suspended to 6 months when the sole witness proved to be unreliable. His wife Sara was left alone with their 3 children and no income. There were many nights where they went sleepless, afraid and hungry.⁵

---

⁵ Dina Zlochover (daughter in-law of Jacob Zlochover) and Moshe Zlochover (son of Jacob Zlochover), in an interview at their home on June 15th 2012

Every other week his wife would take a bus from Jerusalem to bring him kosher food since there was none served in the prison.⁶ The guards would tear apart whatever was brought searching for weapons, notes, or money. On one very rare occasion she was able to smuggle in a few coins inside of a cake. As expected, the guards, decimated the cake and tore it apart completely, but fortunately they didn't discover the coins on the bottom. This was very helpful because he could use the coins to barter with the other inmates for various things. His time was spent doing mundane tasks like cooking and cleaning, but it helped pass the time. For leisure, he and his fellow inmates would exercise and play sports. There was much talk of escape, but with his reduced sentence, Jacob did not feel it was a worthwhile endeavor.

Image 9. Cell 28 in Akko's Prison.

---

⁶ Dina Zlochover (daughter in-law of Jacob Zlochover) and Moshe Zlochover (son of Jacob Zlochover), in an interview at their home on June 15th 2012

1938 was also the year when his friend Shlomo Ben-Yoseph was hung from the gallows. He died with a firm belief that his sacrifice sanctified the road to the redemption of the Jewish people and its land. Shortly after, another friend, Mordekhai Schwartz was executed.⁷

Image 10. The gallows of Akko's Prison.

---

⁷ Dina Zlochover (daughter in-law of Jacob Zlochover) and Moshe Zlochover (son of Jacob Zlochover), in an interview at her home on June 15th 2012

Life after Akko

Once Jacob's 6-month prison term was over, he returned to Jerusalem.⁸ Without many options available to him, he joined the Haganah and continued to participate in the fight to force the British out of Palestine. An order from Defense Minister David Ben-Gurion on May 26th 1948 officially set up the Israel Defense Forces as a conscript army formed out of the Haganah

that incorporated and consolidated the militant groups Irgun and Lehi. Jacob was a Regiment Sergeant Major from 1948-1949. From 1948 until his death in 1964, Jacob had the honor of raising the Israeli Flag at the annual parade of Israel's independence.

Image 11. Jacob Zlochover when he was Regiment Sergeant Major with the Israel Defense Force.

---

⁸ Dina Zlochover (daughter in-law of Jacob Zlochover) and Moshe Zlochover (son of Jacob Zlochover), in an interview at their home on June 15th 2012.

כסטר מיוחד ושמו ב'תל-ארה'. בי-1942 השתתף בקורס למכירים במעלה-החמישה, ובי-1947 מונה כמפקד-קטע בצפון-תלפיות. עם פרוץ מלחמת-השחרור שימש כסגן למפקד של אוור טלביה (בכך גם כמפקד האיוור הבריטי הסגור בטלביה). ע"ס ידיעות, שקיבל

שלמה גולן ז"ל

היה בן יוסף גולן (גולדנברג — שפיר) בשנת 1913 בטארנופול שבפולין, מנעוריו פעל ב'נוער הציוני' ועלה לארץ בשנת 1935. כל ימיו היה חלוץ באופיו ובמחשבתו בכל ענין, עד שנפטר ללא עת לפני 3 שנים. ראשונים לו בהחלצות למשטרה, לפי המוסדות הלאומיים בשנת 1935. רק יודעים על טיב העזרה, שהשיטת השוטף וההודים אשר שירתו במשטרה הערבית, שיהיו בימים ההם, לתקומת המדינה.

היה היה נלהב ודרוך תמיד לכל משימה, נכון היה תמיד להקריב את נפשו למען בטחון הישוב. לא היה 'שכל' בו, וחש תמיד בין הראשונים לתנועות במסירות, בנאמנות ומתוך עזרה.

היה בהליכותיו ומעשיו לטובת עם ישראל על מפעליו הרבים. בשנת 1936 חש בהגנת העיר העתיקה, חבר ל'הגנה' וקיבל עליה בכל עת ובכל זמן, הביא תועלת לש"י, בהעברת לאנשיה בסכנת-נפשות לחטובות ולעיתים אף מכריעות.

היה היה את חסדו האחראי קצין-מש"ט עם קום המדינה, ובצער פרש מן השירות.

היה לאירגון השוטרים המשותפים, המסירותו לא מעט בבעיותיהם, כי תמיד היה עוזר ואוון קשבת. למחית המשיג — רשימתו הנאמנה שליוותה אותו בכל יום ויום, וזאת את ידו, ושתי בנותיו — יסוד השיר החיטרוני, 'לאן הערב', שחטרונו ידעש בעיר-הבירה, שגילה והתפתחה.

הבר

גרישון (נפט) גיבס, ז"ל

בן ז"ל גולן בשנת 1905 בעיר לודז' (ב'הגנה' של תנועת 'השומר הצעיר', ארצה ב'1926'. לראשונה עבר במסדרים, ולאחר-מכן ב'שטרף' עין-שטר, ילידים הגיע ב'1929', התגבר ל'הגנה' פעל בעיר העתיקה, ב'1936' שימש

תמיד לעזור לוולת, בעל-משפחה למופת, מסור וגאון לביתו ולילדיו. לא מעט סבל, כי ענייני המשפחה התנהלו לא תמיד על מירמנות. אפילו האסונות שפקדו לא מוטתו, כי ידע להתגבר עליהם עד מורה וחמשיך את חייו במשפחה-מרץ.

גם במשפחת ה'הגנה', שהיה מוזהב-ראש שונית, גימנה עם הנאמנים ועם המסורים, משימם ומבצע כל תפקיד, ולו הקשה ביותר, לשביעות-רצונם של הממונים עליו.

ולמלחמת-הקודש, זו מלחמת-הקוממיות, נרתם יעקב מימיה הראשון בכל נפשו ומאדו. לא צעיר עוד היה אז, אבל מצא את מקומו יומם וליל בחזית אשר בירושלים, שכן לא איש כמוהו יישוב בעורף; ועם קום צה"ל אח"כ, היה בו מראשוני הרטריום, והיה על כך גאוה.

לאחר מלחמת-השחרור, משהוקם ארגון חבי רי ה'הגנה' בירושלים, היה בו ולוציבר מבין הפעילים ביותר. כדי שנה בשנה היה משתתף ב'יוסי-הזכרון' לחללי מלחמת-הקוממיות וממלא תפקידים נכבדים. יחד עם שמוליק יפה ז"ל, היה בחרת קורס ממניפי הדגל ומורדו לחצי-החורן לאות אבל. כן שימש ולוציבר כאחד המננים במחלקת-הספר של הנשיא, והיה צמוד למקום במשך כל היום וממלא כל תפקיד שהוטל עליו.

ב'11 בספטמבר 1965 נפטר יעקב ולוציבר, והוא בן 64 למוות.

ירושלים היא שהיתה עירו, עליה הנו, בה חי ובאדמתה נטמן בבוא שעתו להיאסף אל עמו, ואנו חביו ופיקדיו נוכחו לטובה תמיד.

הבר

אחרו שלמון (אוריך בליץ) ז"ל

אחרו שלמון, הוא, אוריך בליץ, גולן בשנת תרס"א. עודנו נער, עלה לארץ עם בני קבוצתו מקראקוב — מראשוני העלייה השלישית שבי גאליציה המערבית. עם בואם, הם נשלחו לאל-תר להכשיר את קרקעות ד"ל ב שטמול לאבוי-גיש ולהקים עליה את קרית-עצבים. בבואו בין אלו סוללי הכביש עפולה-נצרת, כבר נחשב למפעל של ממש — מנקב במלעים ומבקעם לאבני ת, סולניג' (התשתי), מאמן

על עויבת הבריטים, הצליח להשתלט על בית-הספר, 'שומרה' ועל בניין 'דוד'. את הידיעות הללו קיבל גיבס מרבי-סמל אנגלי, שהביע את רצונו לערוך, גרשון הבטיח לו מקלט, אם ימי-סור על האיכרי הפינוי ופרטים על תנועות הצבא הבריטי. רבי-הסמל עשה את המבוקש, וכן הביא תכניות על בית-החולים האנגלי שבטלביה והביא עמו סכונות ושימיות. מפתי נפש גרס לגיבס, כשהמפקדה שלנו לא אישרה את ההסכם, על אף דרישתו התקיפה. אי-על-פי-כן, הסתיר את רבי-הסמל בביתו, ומחמת המצור, שכן אצלו חלה, שחה ואכל ו'בילה' בנעיסים, עד שנפרצה, 'דרך-בורסה' עם הקמת צה"ל, מונה גרשון כמפקד-פלוגה בגדוד 162 ושהה עמה ב'ימין-משה', הר ציון ודיר-אבוי-טור. גם לאחר שהקרבות שכחו וחלכו, עוד נמשכה המלחמה על הבתים של אבוי-טור, והייתה לא מסקו כל העת. הוא שנהל את המרמ עם המפקדים המקומיים של הצד שכנגד — מר"מ, שקבע למעשה את הגי בול הנוכחי.

גם בעת שפקדה אותו המחלה הקשה (כיב) קיבה), לא ניאות לנטוש את זירת הקרבות. בסוף מלחמת-השחרור הועבר לגדוד ח"ים 962 כמפקד פלוגת-המשט, עד אשר שוחרר. הוא נפטר ב'10.8.66', בגיל 61.

הוא זכרו של איש-הגנה נאמן ומסור זה ברוך.

יעקב אדיר

יעקב ולוציבר ז"ל

יעקב ולוציבר הגיע ארצה מצירנוביץ שבי בוקובינה, והוא נער בן למשפחה מוכבדת ועיונית בעירו. הכרתיו עת הגיע לירושלים בראשית שנות ה-20, ובייחוד כשכני לדירה במשך שנים מספר. צנח וטוב-לב היה, מוכן

Image 12. Article by the Haganah for Jacob Zlochover's obituary in 1964

References Cited

The following are the online sources I have read in advance to gather information and documentation on Akko's Prison and various activist groups:

- http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_Irgun_attacks
- http://www.iaa-conservation.org.il/Projects_Item_eng.asp?site_id=5&subject_id=6&id=57
- <http://www.jewishagency.org/JewishAgency/English/Jewish+Education/Compelling+Content/Eye+on+Israel/Places+in+Israel/Acre.htm>
- http://en.wikipedia.org/wiki/Acre_Prison
- http://en.wikipedia.org/wiki/Acre_Prison_break
- <http://www.jewishvirtuallibrary.org/jsource/History/Acre.html>
- <http://www.britains-smallwars.com/Palestine/Acre.htm>
- <http://www.britains-smallwars.com/Palestine/kidnap.htm>
- http://www.yourway.co.il/The_Lehi_Museum.html
- <http://www.etzel.org.il/english/ac13.htm>
- <http://www.saveisrael.com/martyred/chaviv.htm>
- <http://en.wikipedia.org/wiki/Hatikvah>
- <http://en.wikipedia.org/wiki/Betar>
- <http://www.sant.ox.ac.uk/mec/meca-palestine-police-oral-history.html>
- <http://www.beitaba.com/content.php?id=19>

Books

- Promise and Fulfillment, Palestine 1917-1949
Koestler, Arthur, 2007.
- The Revolt
Begin, Menachem, 1978.
- The Irgun
Kister, Joseph, 2000.